Проповідь на Різдво Христове 2025 року!

✠ Віктор Бедь,
єпископ Мукачівський і Карпатський,
керуючий Мукачівсько-Карпатською єпархією
Православної Церкви України

м. Ужгород,
25.12.2025 р.

Христос народився! Славімо Його!

Возлюблені у Христі брати і сестри!

Сьогодні небо і земля єднаються у великій Тайні. Сьогодні Слово Боже стає тілом, і Вічність входить у людську історію. Народження Ісуса Христа — це не лише подія минулого, це жива реальність, яка щороку оновлює сенс нашого життя, нашої віри, нашої надії.

Бог приходить у світ не в силі земної влади, не в блиску імперій, не в тріумфі насильства. Він приходить як Дитя — у вбогій стаєнці, серед тиші ночі, щоб явити людству іншу силу: силу любові, правди, істини і світла, які не може здолати жодна темрява.

Різдво Христове — це відповідь Отця нашого Небесного на біль, страждання і страх людства.

Слова Спасителя: «І ось Я з вами по всі дні аж до кінця віку» (Мт. 28:20) — є живим і вічним запевненням того, що людське життя має незнищенну гідність, а безсмертна душа покликана до вічності у Царстві Божому. Це також свідчення того, що зло — яким би агресивним, жорстоким і зухвалим воно не було — не має останнього слова і не може здобути перемоги над Істиною та Любов'ю.

Сьогодні, у день Різдва Христового, ми особливо глибоко відчуваємо цю істину тут, в Україні.

Бо наше Різдво Христове і в 2025 році — не в тиші спокійного світу. Воно, на жаль, знову народжується серед війни, втрат, болю, сліз і жертв.

Уже понад десять років — з 2014 по 2025 рік — український народ мужньо протистоїть російській агресії, захищаючи не лише свою землю, але й право бути людьми, право на свободу, правду і життя. Водночас Україна сьогодні стоїть на захисті європейського демократичного світу, стримуючи загрозу безбожного московського імперського насильства, яке несе зневагу до людської гідності, свободи і миру.

У ці святі дні світлого Різдва Христового ми не можемо і не маємо права забути про наших героїчних українських воїнів-захисників.

Саме вони сьогодні стоять між світлом і темрявою, між життям і смертю, між домівками наших родин і злом війни.

Вони — сучасні воїни Христові, які день і ніч, у спеку й холод, у виснаженні й небезпеці, мужньо й жертовно стоять на сторожі нашого життя. Ціною власних сил, здоров'я, а часто й

самого життя, вони захищають майбутнє України, свої родини й близьких, свободу нашого народу та гідність української нації.

Нехай Різдво Христове стане для них джерелом духовної сили та надією неминучої перемоги над безбожним московським окупаційним злом.

Нехай новонароджений Спаситель покриє і захистить їх Своїм миром, збереже у боях, підтримає у втомі та важких випробуваннях, зцілить рани — тілесні й душевні.

Водночас ми зі смиренням серця та глибокою вдячністю схиляємо голови перед пам'яттю полеглих Героїв і молимося за їхні безсмертні душі, а також за родини, які несуть важкий хрест втрати, скорботи й болю.

Спаситель, Який народився у яслах заради нашого спасіння, добре знає, що таке біль цього світу.

Він Сам пройшов земний шлях страждання, зради й несправедливості та звершив хресну жертву, щоб засвідчити: жертва, принесена заради любові, не є поразкою — вона є перемогою і шляхом до воскресіння та безсмертя.

Дорогі брати і сестри!

Різдво Христове кличе нас не до страху і не до зневіри. Воно кличе нас до вияву любові, до зміцнення внутрішньої сили, до єдності родинної, національної та духовної, до відповідальності за правду і за ближнього, до утвердження істини.

У час війни ми особливо покликані зберегти людяність, чистоту серця, гідність і незламність духу, щоб не дати злу зруйнувати те, що робить нас нацією і людьми.

Тож нехай світло Вифлеємської зорі освітить шлях Україні до перемоги, миру, розквіту, могутності, щастя та благополуччя.

Нехай Ісус Христос, Який народився, народиться і в наших серцях та душах — як джерело любові, розуму, мужності, надії й миру.

Нехай правда переможе брехню, життя — смерть, а любов — ненависть.

Христос народився! Славімо Його!

Слава Україні! Героям слава!